

отъ тъхъ отъ такава неоспоримо важна научна стойност, щото Министерството счете за нуждно да пристъпи вече къмъ испълнението на взетото отъ него задължение въ членъ 28 отъ „Временните Правила“, който членъ гласи: „Министерството на просвещението издава периодически събранитѣ словесни материали (или отстъпва това издание), тѣхнитѣ описания и оценки, както и описанията и изображенията на разни старинни предмети.“

Същиятъ той членъ, който задължава Министерството да издава периодически събранитѣ материали, опредѣля въ главни чърти и программата на това списание, сѫщата, която лежи и въ основата на „Сборника.“

„Двата първи отдѣла: „Народни умотворения“ и „Наука“ прислѣдватъ напълно това, което стои въ смисъла на горѣпрivedения членъ: въ първия отдѣлъ, най-главниятъ и най-сѫщественниятъ, ще ся цомѣстятъ и за напрѣдъ само суровитѣ етнографически материали¹⁾.

„Въ втория отдѣлъ ще се печататъ прѣмущественно изучвания, студии върху самитѣ материали, студии толкова разнообразни, колкото и самитѣ предмети, на които сѫ посветени.“

„Программата на „Книжовния отдѣлъ“ се опредѣля въ чл. 50-й отъ „Временните Правила“: „Рецензиитѣ, представени въ Министерството по дадени на оценка произведения, оставатъ собственность на самото Министерство, което по свое усмотрение може да ги печата изцѣло, или въ извлѣчение.“

„Всички рецензии, които влѣзватъ въ третата часть на настоящия Сборникъ, сѫ такива, каквито се прѣдвиждатъ въ горния членъ. Обаче, както читателитѣ ще видятъ отъ съдържанието, Министерството не счете за нужно да ограничи программата на отдѣла само въ критиката. Водимо отъ убѣждението, че изучванието на страната не трѣбва да се ограничава само въ документалното въспроизвеждане на нейното минжло или нейното настояще, а и въ художественото, и отъ друга страна въодушевено отъ желание да способствува за възражданието на нашата книжнина, на основание на всестранното изучване на народния духъ, на народния животъ, народното минжло и народната земя, Министерството рѣши да

¹⁾ По редъ той отдѣлъ се остави на трето място, съ цѣль да могатъ печатанитѣ материали по-лесно да се отдѣлятъ и свързватъ съ послѣдующитѣ въ по-голѣми чисто фолклорни сборници.